som Tilskud til Bondehøiskolerne. Det forekommer mig, at det paa en Tid, da vort Fædreland trænger til Udvikling i alle Retninger, og da navnlig vor Landbostands Oplysning maa ligge hele Folket alvorligt paa Hjerte, bør paaskjønnes, at der bestandig i denne Retning kommer bedre og bedre Kræfter i Bevægelse, at Flere og Flere skynde til for at fremme Oplysningen i Landbostanden. Dette Aar har i denne Retning været rigt paa nye Forsøg paa at løse denne priisværdige Opgave. Flere Landbohøiskoler eller Underviisningsanstalter for unge Landmænd ere blevne oprettede paa flere Steder, og det forekommer mig derfor, at det høitærede Cultusministerium i Betragtning heraf burde idetmindste have foreslaaet en Forhøielse af denne Conto, for at man mulig, hvis man saae heldbringende Følger deraf, allerede i det første Aar, da Vanskelighederne ved Begyndelsen meest bør overvindes, kunde række saadanne Anstalter en hjælpende Haand. — Det er allerede berørt, at Industriudstillingerne have faaet en uforholdsmæssig Understøttetse; de paatænkte Industriudstillinger i Paris og Stockholm ville efter det Forslag, her er gjort, fra den danske Industri kunne vente et ikke ubetydeligt Besøg og en ikke ubetydelig Udvikling af de forhaandenværende Kræfter. Der blev indvendt derimod, at Industrien er en mere privat Sag, og at den derfor ikke burde ligge Staten saa meget paa Sinde, at der offres en saa stor Sum derpaa. Dette Spørgsmaal kan nu vistnok betragtes fra flere Sider. Jeg skal fremhæve een, nemlig den, at det paa Verdensmarkedet har Betydning, at vore Industridrivende faae at see, hvad Verdensmarkedet byder, i hvad Forhold vore Produkter der kunne stille sig til andre Landes, men navnlig synes det med Hensyn til vore Nabolande at være af stor Vigtighed at vore Industridrivende ikke blot faae at vide, hvad disse Lande kunne bruge, men ogsaa at de kunne sammenligne vore Produkter med Nabolandenes og derved komme til at fremme Industrien herhjemme og aabne sig Udsigt til at kunne faae et Marked for de Industrigjenstande, som ere Vigtighed for dem. Det var blot disse Par Bemærkninger, jeg skulde tillade mig at fremsætte, da Hovedpunkterne allerede ere berørte.

Tscherning: Det ærede Medlem for Mariager (A. Hage) takkede den ærede Formand, fordi han kun har ladet os beholde saa kort Tid til før 1ste Behandling at gjennemgaae Finantsloven. Jeg skal for mit Vedkommende ikke beklage mig i denne Henseende, men at gaae takkende frem troer jeg er at gaae for vidt, og efter hvad jeg formoder, er der Mange, som dele denne Anskuelse. Ikke Faa have henvendt sig til mig og bedet mig om at føre en Klage frem i denne Henseende, hvad jeg dog, som sagt, ikke vil; jeg tager Omstændighederne, som de ere, men jeg takker ikke for dem. En Omstændighed, som bringer ogsaa mig til at erkjende, at der her var Anledning til at komme hurtigere til første Behandling af denne Finantslov end sædvanligt, er den, at man kan sige, at det høitærede Ministerium sidder ved Siden af Finantsloven, men ikke bagved den eller i den. Det har ikke nogen synderlig Opfordring til paa dette Stadium at forhandle denne Sag; det maa kjende den, idet det har forelagt den, men det har vedkjendt sig, at den ikke var dets Værk, men dets Forgængeres. Dette er fuldstændigt rigtigt, men derved træder igjen stærkt frem Klagen over, at man ikke, da den ordentlige Rigsdag kom sammen, og Finantsloven altsaa maatte være færdig, gav en Dags Tid til for at faae Finantsloven udleveret; man vilde da have havt henved en Maaned til at studere den i, og den Behandling, som nu foregaaer, vilde da ikke have været kaldt for hurtigt frem. — Før jeg gaaer nærmere ind paa Sagen, skal jeg tage et Par ganske smaa Ting for; de ere aldeles smaa, men have dog deres Vigtighed. Jeg har maattet foretage en Operation med det ombeelte Exemplar af Udkastet for med en vis Lethed at kunne behandle Finantsloven og Anmærkningerne, idet jeg har skilt dem fra hinanden. Det er en Bøn, som mange Gange har været rettet til Finantsministeren, om vi ikke kunde faae Finantsloven saaledes i to Dele, men man har agtet saa lidt paa vor Bekvemmelighed, at man aldeles ikke har tænkt derpaa. — Et æret Medlem — jeg troer det ogsaa var Medlemmet for Mariager, meente, at vi i de skrevne Bilag vilde finde de Oplysninger, som vi ikke finde i de trykte. Ja, det